

ת"פ 20507/10/14 - מדינת ישראל נגד סלים עלי נסאר

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 20507-10-14 מדינת ישראל נ' נסאר
בפני כב' סגן נשיא, השופט ניר מישורי לב טוב
המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם

סלים עלי נסאר

גזר דין

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירת פגיעה בגן לאומי בניגוד לסעיפים 30(ד) ו- 57(א) לחוק גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, התשנ"ח - 1998 (להלן: "החוק").

כתב האישום מייחס לנאשם כי בתאריך 2.3.13 ובסמוך לכך, בתחומי גן לאומי שדה עמודים, בגוש 15415 חלקה 35, ב-נ,צ, 746851, 238635 (להלן: "המקרקעין") ביצע הנאשם בשטח של כ- 8 דונם, עבודות כדלקמן:

ריסוס שטח הבתה, חישוף השטח, חפירת עשרות בורות, ותיחום השטח בחלקו המזרחי בעמודים, כהכנה לבניית גדר היקפית. הנאשם ביצע את המעשים האמורים, חרף העובדה שבמרחק של כ- 120 מטרים בלבד מהמקרקעין מוצב שלט המורה על כך כי מדובר בגן לאומי והאוסר לפגוע בחי, בצומח ובדומם שבתחומו.

בתאריך 4.3.13 הוצבו במקרקעין, על ידי פקח הרשות לשמירת הטבע והגנים הלאומיים שלטי גבול לבנים מסביב לשטח בו ביצע הנאשם את העבודות המפורטות בסעיף 1. על כל שלט צוין: "גבול גן לאומי".

בתאריך 10.3.13 ובסמוך לכך המשיך הנאשם לבצע עבודות במקרקעין ויצק בטון מסביב ל- 4 עמודים, אשר יועדו לגדר ההיקפית. לאור כך נטען כי במעשיו אלה פגע הנאשם באופן חמור בגן הלאומי.

2. בתאריך 16.03.2016 כפר הנאשם בכתב בעובדות כתב האישום, בתיק נשמעו ראיות הצדדים וביום 20.04.2017 ניתנה הכרעת הדין בעניינו של הנאשם במסגרתה הורשע הנאשם בביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

3. טיעוני הצדדים לעונש:

בתאריך 20.04.2017 טענו הצדדים לעונש.

טיעוני המאשימה :

1. על בסיס הראיות שהוגשו בהסכמת הנאשם וכעולה מהכרעת הדין, הנאשם ביצע את העבודות מושא כתב האישום, עבודות שאינן מתמצות בעיבוד חקלאי ואינן מותרות בביצוע נוכח הכרזת השטח כגן לאומי וזאת תוך מודעות למעשיו בשטח או לפחות עצימת עיניים רבתי.
2. מעשיו של הנאשם עולים כדי ביצוע עבירה של פגיעה בגן לאומי לפי סעיף 30(ד) לחוק הגנים הלאומיים לרבות באמצעות שינוי צורה של דומם וצומח, שינוי הקרקע כולל חפירה.
3. העבודות שבוצעו ע"י הנאשם גרמו לפגיעה חמורה בגן הלאומי ולא רק לנזק פוטנציאלי, (ב"כ המאשימה הפנה לעניין זה לעמ' 37 להכרעת הדין שורות 8-13). לעניין הנזק שנגרם כתוצאה ממעשיו של הנאשם, הפנה ב"כ המאשימה לחו"ד מטעם המאשימה (ת/14) וכן לחו"ד אקולוג המחוז ד"ר עמית דולב (ת/15).
4. לעניין מתחם הענישה, הציג ב"כ המאשימה מספר גזרי דין שניתנו בעבירה של פגיעה בשמורות טבע כאשר חלקן דומות מאוד למקרה מושא כתב האישום וחלק דומה באופן חלקי לעבודות בהם הורשע הנאשם : ת.פ. 49401-02-13 מ"י נגד יוסף מיארה, ת.פ. 38728-05-12 שלום חיפה מ"י נגד סקאר בן פרחאת מוסטפא, ת.פ. 23688-03-10 מ"י נגד מואף בן ג'מיל שייך, פ' 258/08 שלום קריות מ"י נגד חוסין בן עבד שוואנה, ת.פ. 821/07 מ"י נגד אימן נגיב.
5. לעניין מתחם העונש ההולם טען ב"כ המאשימה כי לאור חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם והנזק שנגרם לשמורה כתוצאה מהמעשים כפי שנקבע בהכרעת הדין, כולל המתחם עונש של מאסר על תנאי, קנס כספי שסכומו נע בין 7,000 ₪ ל-11,000 ₪ וחתימה על התחייבות כספית בסכום שיהיה בו להרתיעו מלבצע את העבירות בעתיד.

טיעוני ב"כ הנאשם:

1. לטענת ב"כ הנאשם, בימ"ש הרשיע את הנאשם בעבודות הכנה, חפירות לשם הקמת גדר וטען בהקשר זה כי לא ניתן לעבד עיבוד חקלאי ללא גידור השטח. הנאשם השקיע 60,000 ₪ על עיבוד השטח, מאחר ולא ידע שאסור לו.
2. עוד טען ב"כ הנאשם כי בית המשפט אומנם קבע בהחלטת ביניים שהוראת החוק הינה חוקתית, אך לדעתו ובניגוד להחלטת בית המשפט, מדובר בהפקעה ללא פיצוי. עוד טען כי מדובר במקרה ראשון מסוגו.

3. לעניין העונש, מבקש ב"כ הנאשם ליתן עונש סמלי בשל עברו של הנאשם, גילו, השקעתו בעיבוד השטח ולאור העובדה שהמדינה לקחה לו את השטח מבלי ידיעתו. לקולת הנאשם טען בא כוחו כי הנאשם לא בא בזדון ועשה דווקא, הנאשם טעה וברגע שבאו פקידי הרשות הוא עצר מיד, גם כשביקשו ממנו לממן את החפירות הוא עצר ורק לאחר שקיבל אישור, הוא המשיך ומימן את החפירות.

טיעוני הנאשם:

לטענת הנאשם הוא קנה את האדמה מושא כתב האישום אך לא קיבל עליה פיצוי, קנה אותה על מנת לעבד אותה והוא הסתמך על רשות העתיקות כי עבורו מדובר במדינת ישראל.

לעניין הטענה של ב"כ המאשימה כי הנאשם חסם מים והתקין גדרות, טען הנאשם כי הרשות בעצמה הקימה גדרות בשטח. לטענתו, השקיע כסף רב בשטח, ואם היה יודע שאסור לו לעבד האדמה, היה קונה שטח אחר.

הנאשם ביקש להתחשב בנסיבות ביצוע המעשים, ציין שאינו עבריין וכל מה שעשה זה לקנות אדמה במטרה לשתול מטע זיתים.

4. דין והכרעה :

5. עבירת פגיעה בשמורת טבע:

סעיף 30 (ד) לחוק גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, התשנ"ח-1998 (להלן: "חוק גנים לאומיים") קובע כי -

פעולות אסורות

" 30. (ד) לא יבצע אדם פעולה המהווה או העלולה להוות פגיעה בשמורת טבע או בגן לאומי, אלא בהיתר בכתב מאת המנהל; לענין זה, "פגיעה" - לרבות השמדה, השחתה, הריסה, שבירה, חבלה, כתיבה, ציור או חריטה במקרקעין, הצבת שלט, גרימת נזק לבעל חיים או הטרדתו, רעייה, כריתה, קטיפה, נטילה, שינוי צורה או תנוחה טבעית של חי, צומח או דומם, או הפרעה לריבוים ולהמשך התפתחותם הטבעי, שינוי של פני הקרקע, כולל חפירה, הקמת מבנה או מיתקן, או הכנסת חומר זר, וכן השלכת פסולת או השארתה."

סעיף 57 לחוק גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, התשנ"ח-1998

קובע כי -

"(א) העובר על הוראה מהוראות סעיפים 25, 33(ג) או (ד), 40 או 52(ב), או העובר על הוראות סעיף 30(ד) וגורם בפגיעתו נזק חמור או בלתי הפיך, דינו - מאסר שלוש שנים."

מכאן כי עבירת פגיעה בגן לאומי הינה עבירה מסוג עוון, כאשר עונש המאסר המקסימאלי בגינה הינו שלוש שנים.

6. השלבים בגזירת הדין

גזירת הדין על פי תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

1. גזירת דין מורכבת משלושה שלבים עיקריים כלהלן:

א. קביעת מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג לחוק העונשין).

ב. בחינה האם יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם בין לקולא ובין לחומרא

(שיקום, הגנה על שלום הציבור).

ג. קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין).

2. על פי הוראת סעיף 40ג לחוק העונשין, בשעה שהורשע הנאשם בגין כמה עבירות, יש לבחון תחילה האם מדובר באירועים נפרדים, וככל שבית המשפט מגיע למסקנה שהאירועים נפרדים, יש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אחד מהאישומים בנפרד. לעומת זאת, כאשר העבירות בגינן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד, יקבע בית המשפט מתחם ענישה הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לאירוע כולו.

במקרה שלפניי מדובר באירוע אחד ומתחם עונש הולם אחד.

השלב הראשון - קביעת מתחם העונש ההולם

לצורך קביעת העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בשיקולים שלהלן:

א. הערך החברתי שנפגע מביצוע עבירה ובמידת הפגיעה בו.

ב. מדיניות הענישה הנהוגה.

ג. נסיבות הקשורות בביצוע עבירה ומידת אשמו של הנאשם.

א. הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה וממידת הפגיעה בו

ערך שמירת הטבע הינו ערך אוניברסלי הנוגע לכל אדם באשר הוא אדם. ערך זה מעוגן הן בציוויים הדתיים השונים והן בגישה הפילוסופית כי בידי האדם הופקד הטבע למשמורת.

עמוד 4

מעבר לפן האידיאולוגי מהווה הטבע מקור להשראה, להנאה, מהווה חלק ממרכיבי איכות חייו של האדם וגם ככזה ראוי להישמר.

הפגיעה בערך המוגן במקרה שבפני משמעותית באשר עסקין בביצוע העבודות מושא כתב האישום שאין מתמצות ב"עיבוד חקלאי", ואין מותרות בביצוע נוכח הכרזת השטח כגן לאומי וגורמת לפגיעה חמורה בגן הלאומי כמפורט ברכיבי הפגיעה בגן לאומי כאמור בסעיף 30 (ד) לחוק גנים לאומיים : **על דרך השחטה, שבירה, שינוי צורה של צומח ודומם, שינוי של פני הקרקע כולל חפירה, הקמת מבנה או מתקן.**

אם לא די בכך הרי שהוכח בפני ביהמ"ש כי העבודות אשר בוצעו על ידי הנאשם (ומי מטעמו שהרי שכר שירותיו של קבלן לביצוע העבודות) גרמו לפגיעה חמורה בגן הלאומי ולא רק לנזק פוטנציאלי רב הנובע מביצוע העבודות שהופסקו או השלמת העבודות ואפנה בעניין זה לחוות דעת המומחה מר יפתח סיני (ת/14) והשלכת מעשי הנאשם על עולם החי במקום.

ב. נסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם

בהתאם לסעיף 40א לחוק העונשין, מטרתו של סימן א1 "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה" לקבוע את העקרונות והשיקולים המנחים בענישה, המשקל שיש לתת להם והיחס ביניהם, כדי שבית המשפט יקבע את העונש המתאים לנאשם בנסיבות העבירה.

העיקרון המנחה בענישה הוגדר בסעיף 40ב לחוק העונשין:

"העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה, בנסיבותיו, ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (בסימן זה - העיקרון המנחה)".

סימן א1 קובע בסעיף 40ט, כי בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה, יתחשב בית המשפט בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, המפורטות להלן, ובמידה שבה התקיימו, ככל שסבר שהן משפיעות על חומרת מעשי העבירה ועל אשמו של הנאשם.

סעיף 40ט מונה לעניין הנסיבות הנזכרות לעיל, הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה ונזק שנגרם מביצוע העבירה.

לענין מידת הנזק קובע סעיף 40ג(א), כי בית המשפט יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ט.

מידת האשם של הנאשם במקרה זה הינה מלאה למדי. הנאשם ביצע עבודות בגן הלאומי, עבודות שאין מותרות בביצוע נוכח הכרזת השטח כגן לאומי. הנאשם היה מודע לעצם הכרזתו של השטח שבבעלותו כגן לאומי ולכל הפחות עצם עינוי בגין מצב משפטי זה. הנאשם לא הוכיח כי טעה וסבר בשוגג כי השטח בבעלותו

נקי מכל מגבלות חוקיות לרבות הכרזתו כגן לאומי. אין כל מחלוקת כי הנאשם שכר שירותיו של קבלן לצורך ביצוע העבודות מושא כתב האישום.

הנאשם פעל תוך תכנון מוקדם ולא בלהט הרגע. היה עליו להכין מראש ציוד לצורך ביצוע העבודות ואף הנאשם שכר שירותיו של קבלן. לאור היקף העבודות עולה כי מדובר בפעולה ממושכת יחסית ולא רגעית.

הנאשם כפר במיוחס לו והורשע לאחר שמיעת ראיות, לא טען בשום שלב של ההליך המשפטי כי ביצע העבירה ביחד עם אחרים ומכאן כי לא הובאה בפני כל ראיה כי הנאשם הושפע או הסתייע באחרים לביצוע העבירה.

ג. מדיניות הענישה הנוהגת

להלן התייחסות לפסיקה הנוהגת בעבירת פגיעה בגן לאומי וכן פסיקה נוהגת בפגיעה בערך טבע מוגן, מרביתן על ידי כריתת עצים בשמורת טבע, מהם ניתן ללמוד בשינויים המתבקשים נוכח שוני בעובדות המקרה לעניין הענישה הנוהגת גם במקרה שלפנינו:

א. **בע"פ 1364/06 בית משפט המחוזי חיפה (1/3/07)**, דן בית המשפט בערעורו של הנאשם בגין חומרת הדין לאחר שנדון בבית משפט קמא, לאחר שמיעת ראיות, בגין שתי עבירות של כריתת עצי אלון עתיקים בשמורת טבע במשקל כולל של 1.5 קוב בכל אחת מהכריתות והוצאתם מתחומי השמורה.

בית המשפט המחוזי מציין כי :

"יש להדגיש כי אין להקל ראש כלל ועיקר בסוג עבירות זה. המדובר בעבירה שפגיעתה בערכי הטבע רעה וכפי שציין בית המשפט קמא יש קושי רב בתפיסת עבריינים בתחום זה. מצד אחד יש צורך לפקח על שטחים נרחבים בכל שעות היום והלילה כדי למנוע עבירות מסוג זה של השחתת עצים ומצד שני, כוח האדם העומד לרשות הגורמים העוסקים בתחום לה הוא מצומצם. הדרך להאבק בכך היא איפוא באמצעות הטלת עונשים משמעותיים, ונראה לנו כי אין להסתפק בהטלת קנסות בשיעורים נמוכים כפי שנוכחנו שנעשה בעבר. נעיר, כי התביעה עצמה ביקשה במקרה זה להטיל עונש קנס והפנתה לפסיקה. דא עקא, ששיעורי הקנס בתקדימים שהגישה היו נמוכים לאין שיעור מהקנס שהוטל במקרה זה, מה עוד שמדובר שם בנפח גדול יותר של עצים שנכרתו"

בית המשפט המחוזי מקל בעונשו של הנאשם ומעמיד הקנס שנגזר עליו על 10,000 ₪ תוך שמציין מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם והעובדה כי לצד הצורך בהעלאת רף הענישה בתחום הקנסות הרי שהתביעה הציגה תקדימים בהם נפסקו קנסות נמוכים באופן ממשי בעבירות דומות ואף חמורות יותר בהיקפן.

ב. **בתיק ת.פ. 23688-03-10 מדינת ישראל נ' נואף בן ג'מיל שייח' (שלום נצרת)** - הנאשם הורשע על פי הודאתו בהסדר טיעון בעבירות של פגיעה בשמורת טבע והבערת אש שלא במקומות

המיועדים וזאת על שום שביום 24.12.2008 ביצע בשמורת טבע הר מירון עבודות חפירה וקידוח בסלעים באמצעות קונגו, מקדחה, מכושים וכלי עבודה נוספים, והכל בלא היתר. ביהמ"ש גזר על הנאשם מאסר על תנאי למשך 4 חודשים, קנס בסך של 4,500 ₪ וכן חתימה על התחייבות כספית בסך של 10,000 ₪.

ג. **בת"פ 38728-05-12 מדינת ישראל נ' סקר בן פרחת מוסטפא ואח' (שלום חיפה) הורשע** הנאשם על פי הודאתו בעיסוקו בהכשרת קרקע שכללה חציבה, יצירת טרסה מבולדרים וכריתה של ארבעה עצי אלון מצוי. ההכשרה בוצעה בשטח של כחצי דונם באמצעות באגר. ביהמ"ש גזר על הנאשם קנס בסך של 8,000 ₪ וכן חתימה על התחייבות כספית בסך של 15,000 ₪.

ד. **בת"פ (נתניה) 1075-07 - המשרד להגנת הסביבה נ' תב'/תא נ' מרדכי פנסחוב, תק-של (29/05/2012)** נדונו הנאשמים בגין עבירות שעניין כריתה והובלה של עצים מוגנים. על אחד הנאשמים הוטל קנס בסך 15,000 ₪, על שני הנאשמים האחרים קנס בסך 5000 ₪ כל אחד ועל כל הנאשמים הטלת חתימה על התחייבות כספית.

7. מצבו הכלכלי של הנאשם כגורם בקביעת מתחם העונש ההולם :

על פי הוראות סעיף 40 ח', לחוק העונשין התשל"ז - 1977, בקביעת מתחם הענישה ההולם שומה על בית המשפט לבחון את יכולתו הכלכלית של הנאשם כחלק מהשיקולים לקביעת מתחם הענישה, ולמעשה, ניתן לומר כי באשר לעונשי קנס ופיצוי, קיימת אינדיקציה בקביעת מתחם העונש הנובעת מכך שבקביעת מתחם זה, אין בוחנים רק את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אלא גם את יכולתו הכלכלית של הנאשם.

במקרה שלפני לא נטען לעניין מצבו הכלכלי של הנאשם, אך נטען כי הנאשם השקיע 60,000 ש"ח בגין ביצוע העבודות בשטח.

8. **מתחם העונש ההולם :**

לאור האמור לעיל אני קובע כי מתחם העונש בנסיבות ביצוע העבירה שבפני, לפי "מידת הנזק" ו-"מידת האשם" הוא כדלקמן:

- א. קנס כספי הנע בין 3,000 ₪ - 15,000 ₪.
- ב. חתימה על התחייבות כספית בין 10,000 ₪ - 30,000 ₪.
- ג. מאי הטלת מאסר מותנה ועד מאסר על תנאי.

9. סטייה ממתחם העונש הראוי :

סעיף 40 לחוק העונשין מורה כי בשלב שלאחר קביעת טווח הענישה הראוי בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם כאשר קיים סיכוי של ממש לשיקומו של הנאשם.

במסגרת הטיעונים לעונש לא נטען כי הנאשם נזקק להליך שיקומי, לא הוכן בעניינו תסקיר שירות המבחן, הנאשם נעדר עבר פלילי ומוחזק כאדם נורמטיבי. מכאן כי לא מתקיים שיקול שיקומי בגזירת דינו של הנאשם ולא מצאתי כי יש מקום משיקול זה לסטות ממתחם העונש ההולם לקולא.

מאידך, לאור עברו הנקי של הנאשם ומהות העבירות לא מצאתי לא מצאתי מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם שקבעתי ולהחמיר בדינו של הנאשם מעבר למתחם העונש ההולם שנקבע.

10. קביעת העונש הראוי :

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

בהתאם לסעיף 40 יא' לחוק העונשין, בגזירת העונש המתאים לנאשם בגדר מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. לצורך קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם לרבות העדר הרשעות קודמות, גילו המבוגר יחסית, הוצאותיו הכספיות בגין ביצוע העבודות בשטח, וכן את פרק הזמן שחלף ממועד ביצוע העבירות בחודש מרץ 2013 ועד היום והעובדה כי הנאשם הינו בעליו של השטח אשר הוכרז כגן לאומי טרם לרכישתו. מאידך שקלתי את חומרת העבירה כפי שבאה לידי ביטוי בכוונת המחוקק בהחמרה בעבירות הפגיעה בגן לאומי, הנזק הרב שנגרם לערכי טבע מוגנים בביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, היעדר חרטה מצד הנאשם על מעשיו, וטיב העבודות שביצע הנאשם בגן הלאומי.

11. שיקול נוסף להחמרה בעונשו של הנאשם הינו הצורך בהרתעת הרבים במקרה של עבירת פגיעה בערך טבע מוגן וגן לאומי.

סעיף 40 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 מגדיר את שיקול הרתעת הרבים בקביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם :

"מצא בית המשפט כי יש צורך בהרתעת הרבים מפני ביצוע עבירה מסוג העבירה שביצע הנאשם, וכי יש סיכוי של ממש שהחמרה בעונשו של הנאשם תביא להרתעת הרבים, רשאי הוא להתחשב בשיקול זה בבואו לקבוע את עונשו של הנאשם, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם."

כפי שנאמר בפסיקה ור' לעניין האמור בשיקולי בית המשפט בע"פ 1364/06 (מחוזי חיפה) המפורט לעיל, המרחבים הגדולים בהם מצויים ערכי הטבע לצד חוסר יכולת טכנית ומשאבים מספיקים להשגיו ולפקח על ערכי הטבע, גורמים לקושי ממשי בהבאת עבריינים לדין ומובילים למסקנה כי קיימת חשיבות ואפקטיביות בענישה מרתיעה באספקט של

הרתעת הרבים. הדברים יפים במיוחד לאור המניעים הכלכליים שהניעו הנאשם בביצוע העבירות, בין אם בוצעו העבירות לצורך שיפור מצב חלקתו, בין אם לצורך נטיעת עצי זית למטרות רווח.

12. לאור כל האמור לעיל, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. קנס בסך 8,000 ש"ח או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב - 4 שיעורים חודשיים שווים ורצופים, תשלום ראשון עד יום 01/08/2017 ובכל 1 לחודש ועד התשלום המלא בפועל.

אי תשלום אחד מהשיעורים, יעמיד את היתרה לפירעון מיידי.

ב. הנאשם יחתום על התחייבות להימנע מלעבור עבירה לפי הסעיפים בהם הורשע משך 3 שנים החל מהיום. ההתחייבות תהא על סך 10,000 ש"ח או 70 ימי מאסר תמורתו; אם לא יחתום תוך 7 ימים מהיום ייאסר למשך 70 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן והודע היום כ"ו סיוון תשע"ז, 20 יוני 2017, במעמד הצדדים.

חתימה